

Goitik lerkaiak xistuz
 etozan geiagotuz,
 dana kirats bete;
 eriotz egoan zut,
 zakarki joaz turut,
 su-ego gaiñ azke,
 ez pot, ez ats-arte,

Txima-naas, zoi gaiñean,
 odol-ziztil lurrean,
 apitxin egiña...
 Aurrez-aur guk itxia,
 or ire gorpuzkia,
 ene lagun miña.
 Aundi yat samiña!

Laster lez, bear bada,
 aitz-artetik urtenda,
 bas-iizi uzuak
 birrindu abe egingo;
 nik ditut somatuko
 orrein erpa-joak,
 orrein sistakoak.

Ta i, iñok eortzeka,
 irri-lagun ordeka,
 or atza betillun...
 Obi baten atsedean
 nok iri, baiña, ukatzen?
 Ene intzira, kutun,
 eik itzalez artun.

IRI NAGO

Iri nago, aberri, iri nago adi,
 len intzala betargi, gaur deadar andi.
 Zer zulo, zer eriotz egunok igurdi!
 Zur-egiñik,
 ero legez nagokik, illa baizen illik.
 Atzo pozik,
 gaur lur jorik,
 Ilun'ek ez opa argirik.

Iri nago, aberri, bea zun ustuz,
 odol-ibai egiña, olan oartuz;
 lengoa ez akit, ez, poz-fedez, ez suaz.
 Etsai-aldrak
 gaiñez dozak etorri, ta or i ai-otsak,
 samin-jasak,
 erra latzak,
 lurreraturik zori txarrak.

Mendiko amilura bioa garrasiz,
 i izen bage, gerentsu, orrelan ikusiz,
 igana yoak nire didar-miña irrintziz.
 Laido zama
 —amabi ezteneko naigabe garrama—,
 or arrama,
 il-uzama
 kuzkur daroak ik, lur ama!

Gaurtik, abil iltzear, dindirriz josia,
 txitik jalgi eziñik, abil eratsia,
 lur-sail, enda ta adore bage, ta etsia.
 Baiña, ik bestek,
 ¡Herriko ixil-une naiz barne-samiñek,
 ez, ez yaustek,
 —noren senek?—
 b:otz-argia barriz itzuliko ezek.